

[Glistrup]

Majforliget mellem centrum-demokraterne, de radikale, kristeligt folkeparti og socialdemokratiet havde som bekendt som det tal-mæssigt dominerende moment, at skatterne her i landet skulle forhøjes med 5,1 mia kr. Det var der i og for sig ikke noget mærkeligt i, for alle de foranstaltninger, der har ført Danmark længere og længere ud i sumpen, i afgrundens forgård, har jo som sin afgørende drivkraft haft nogle gevaldige skatteforhøjelser. Det nye forlig er på ganske tilsvarende måde som tidligere august- og septemberforlig og alt det andet bare noget, der går ud på at forværre Danmarks økonomiske stilling.

Mens man i huj og hast fik jaget disse 5,1 mia kr.s forhøjelse af skatterne igennem allerede før grundlovsdag, var det således, at den side, som man også havde med som lidt nips og vinduespynt, nemlig nogle skattelettelser på 1,2 mia kr., havde man jækle god tid til. Men nu nærmer altså den dag sig, hvor det løfte skal til at indfries, og så har regeringen altså opstillet en tabel over, hvordan man kan komme op på skattelettelser på 1,2 mia kr.

Her indgår det foreliggende lovforslag, idet man siger, at der kan komme skattelettelser på 90 mill. kr. som følge af de helt utilstrækkelige forslag, vi her behandler. Man kan vist ganske roligt sige, at der er enormt megen luft i det flødeskum, hvormed man forsøger at pynte på sine fordærveligheder, nemlig skatteforhøjelserne fra foråret. Der er ikke nogen som helst rimelig grund til at tro, at et forslag som dette virkelig kan tælle for 90 mill. kr. skattelettelser.

På den anden side er det i hvert tilfælde ganske givet, at det ikke er nogen skatteforhøjelse, ministeren ved denne lejlighed foreslår. Det er ganske givet, at der er en vis skattelettelser i det, om ikke nær i det omfang, som ministeren reklamerer med i bemærkningerne til lovforslaget, hvorved han altså får kvittance for 90 mill. kr. af majforligets skattelettelser.

Da forslaget trækker i den rigtige retning, vil det selvfølgelig – hvis man tænker sig, at vi ikke kan få yderligere forbedringer igennem under udvalgsarbejdet og anden behandling – få fremskridtspartiets tilslutning. For vi er som altid et parti, der, lige så snart der er et fremskridt – det være sig nok så lille, nok så magert – stemmer ja til det. Derfor vil vi til syvende og sidst også stemme ja

til det foreliggende forslag. Det er så ganske klart et fremskridt for Danmark i den nuværende situation at få reduceret kapitalvindingsskatten.

Selv hr. Ivar Hansen var nu på venstres vegne blevet tilhænger af, at vi skulle afskaffe kapitalvindingsskatten. Gid venstre dog havde kunnet tænke så hurtigt, at man allerede havde givet tilslutning til det i april måned 1975, hvor 4 partier, der sammen med venstre dannede et flertal i det pågældende folketing, opfordrede venstre til at gå med til en afvikling, en afskaffelse, af kapitalvindingsskatten. Men da havde venstre jo så travlt med at tækkes sine nye tjenestemandsvælgere, at man absolut skulle forøge kapitalvindingsskatten på fast ejendom fra 50 pct. til 75 pct. og derfor ikke ville være med til afviklingen af den.

Det eneste socialt forsvarlige over for vore arbejdsløse, over for vore syge og over for vore ældre er at få afviklet så meget som muligt af den kapitalvindingsskat, for det er den mest asociale indretning, vi har. Det er nemlig noget, der er med til at holde samfundskagen nede, ved at kapitalapparatet kommer til at fungere uhensigtsmæssigt, og dermed til at holde de sociale ydelser nede, til at få de gamle til at fryse, til at få de arbejdsløse til ikke at kunne komme i beskæftigelse. Hvis bare ministeren ville være gået 30 gange så langt, som han gør, i retning af at afvikle kapitalvindingsskat, så ville han have kunnet indskrive sit navn i Danmarks socialforbedrende historie, som ingen anden social ankechef nogen sinde har gjort det.

Man skal gå langt, langt videre, end ministeren gør her. Det er alt, alt for små småkrummer, som han her lægger på folketingets bord. Vi vil i udvalget se, om vi kan få bagt et ordentligt brød af disse alt for kummerlige ting, som ministeren har serveret for folketinget på dette område.

Rahbæk Møller (SF):

Regeringen og dens støttepartier har i al deres visdom afsat 1,2 mia kr. til skattelettelser til erhvervslivet og 0,2 mia kr. til direkte erhvervsstøtte. Umiddelbart kan denne fordeling undre. Hvorfra stammer dog denne besynderlige tro på, at skatteministeriet er bedre egnet til at føre erhvervspolitik end de erhvervsrelevante ministerier? Enhver erfa-